

Méontologie

Tak jako nelze filosofii ustavit jinak než filosoficky, nelze ani méontologii ustavit filosofii, která se nezbavila svého tradičního zatížení zpředměťujícím myšlením. Naším cílem tedy není a ani nemůže být „založení méontologie“ v jakési době toho, oč se pokusil Nicolai Hartmann, když psal svou knihu „Zur Grundlegung der Ontologie“ (1935), nýbrž spíše ukázání několika myšlenkových cest, které vedou k nahlédnutí nutnosti takovou filosofickou disciplínu připravit, „založit“, a zejména začít budovat. Jedním způsobem k tomu vhodným je poukazovat na jisté „méontologické“ prvky, přítomné již nyní (a dokonce již i v minulosti) v běžných formách našeho myšlení a dokonce i slovního vyjadřování. To je zvlášt nutné právě proto, že nějaký soustavný výklad, dokonce takový, který si dává za úkol ustavení samotné disciplíny, je možný teprve za jistých okolností, historicky připravených. (Dokonce i geometrii bylo možno předvést jako ucelený systém teprve dost dlouho poté, že byly jednotlivě a bez soustavnosti objeveny takové útvary, jako je kruh nebo pravoúhlý trojúhelník a podobně.)

(Písek, 091021-1.)